

Evangelhia zilei de joi: Isus Cristos, Calea și Poarta către Tatăl

Comentariu la Evangelhia de joi din a 3-a săptămână a Paștelui. „Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl care M-a trimis”. Dumnezeu este izvorul Vieții, iar la acest izvor putem ajunge doar prin Fiul.

Evangelhie (In 6,44-51)

„Nimeni nu poate să vină la mine, dacă nu-l atrage Tatăl care m-a trimis și eu îl voi învia în ziua de pe urmă. Este scris în profeți: Și toți vor fi

învățați de Dumnezeu. Oricine a auzit și a învățat de la Tatăl vine la mine. Nu că l-a văzut cineva pe Tatăl, decât numai cel care este de la Dumnezeu: acesta l-a văzut pe Tatăl. Adevăr, adevăr vă spun: cine crede are viața veșnică.

Eu sunt pâinea vieții. părinții voștri au mâncat mana în pustiu și au murit. Aceasta este pâinea care se coboară din cer: ca, dacă mănâncă cineva din ea, să nu moară.

Eu sunt pâinea cea vie care s-a coborât din cer. Dacă mănâncă cineva din această pâine, va trăi în veci, iar pâinea pe care o voi da eu este trupul meu pentru viața lumii”.

Comentariu la Evanghelie

Evanghelia după Sfântul Ioan ne-a transmis, ca nicio altă Evanghelie,

discursurile lui Isus despre relația Sa cu Tatăl. În aceste zile, liturgia ne amintește cuvintele pe care le găsim în capitolul al șaselea, în special în Discursul despre Pâinea Vieții.

Oamenii care Îl urmau pe Domnul căutau în El viața. Și, da, Isus Se oferea ca Pâinea Vieții, dar a unei Vieți cum ei nici nu puteau imagina. Hrana pe care o oferea nu era doar pentru trup.

Prin cuvintele evangheliei de astăzi suntem îndemnați să nu încetăm să-L căutăm, să-L găsim și să-L iubim pe Isus (cf. *Calea*, 382). Pentru aceasta, este nevoie de o atitudine deschisă a inimii, de o ascultare încrezătoare și recunoscătoare, care să răspundă implicându-se într-un dialog de iubire cu însăși existența noastră. Adică: o adevărată ascultare, în care să ne lăsăm atinși în profunzimea ființei noastre și, ca rod al acestei întâlniri, să ne modelăm viața după ceea ce am primit. Cristos vrea să ne

întindă mâna, să ne lumineze
inteligența, să ne întărească voința și
să ne însoțească pe drumul către
Tatăl. Dumnezeu este izvorul Vieții,
și acolo vrea să ne conducă. Cum
face aceasta? Lăsându-ne un
exemplu, pentru ca să pășim pe
urmele Lui (cf. 1 Pt 2,21). Aceasta
este credința: identificarea cu Cel în
care credem.

În una dintre lecturile din Vigilia
Pascală am citit aceste cuvinte: *Voi,
toți, cei însetați, veniți la apă, chiar și
cel care nu are argint! Veniți,
cumpărați și mâncați! Veniți și
cumpărați vin și lapte, dar fără argint
și fără plată! De ce cântăriți argint
pentru ceea ce nu este pâine? De ce
trudiți pentru ceea ce nu satură?
Ascultați-mă și veți mânca bine și
sufletele voastre se vor desfăta din
belșug* (Is 55,1-2). De câte ori nu am
folosit cuvântul „a sătura” fără să
știm cu adevărat ce înseamnă a fi
săturați! Pentru că profetul vorbește

despre ceva care umple și nu se pierde. Acolo merită să investim: în a ne hrăni cu Cristos, în a transforma toată existența noastră într-un dialog cu El, muncind cu El, odihnindu-ne cu El, îngrijind prieteniiile cu iubirea Sa, dorind să-L vedem pe Tatăl al cărui chip doar El L-a contemplat și pe care ni L-a arătat și ni-L arată pe măsură ce Îi permitem să trăiască în noi.

Juan Luis Caballero // Photo:
Rodnae Productions - Pexels

.....

pdf | document generat automat din
<https://dev.opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-joi-isus-cristos-calea-si-poarta-catre-tatal/> (09.08.2025)